

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 3Cob/49/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121524515
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 10. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Slávka Maruščáková
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2025:6121524515.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Slávky Maruščákovvej a členov senátu JUDr. Rastislava Pellu a JUDr. Františka Čisovského, v spore žalobcu: SPP - distribúcia, a.s., so sídlom Plátennícka 19013/2, 821 09 Bratislava - mestská časť Ružinov, IČO: 35 910 739, zastúpeného advokátom Mgr. Miroslavom Hanecom, so sídlom Hruštiny 602, 010 01 Žilina, proti žalovanému: A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. D. XX, XXX XX C. D., zastúpeného advokátom JUDr. Michalom Petríkom, so sídlom Francisciho 25, 058 01 Poprad, o zaplatenie 7.848,11 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Poprad č. k. 16Cb/2/2022 – 204 zo dňa 28. augusta 2023, takto

rozhodol:

Zrušuje výrok I. a III. rozsudku Okresného súdu Poprad č. k. 16Cb/2/2022 – 204 zo dňa 28. augusta 2023 a v rozsahu zrušenia vec v r a c i a súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Poprad ako súd prvej inštancie rozsudkom č. k. 16Cb/2/2022 – 204 zo dňa 28. augusta 2023 (ďalej aj „rozsudok“) rozhodol tak, že:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 7 848,11 Eur s 5% p. a. úrokom z omeškania od 10.09.2020 do zaplatenia, a to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti súd žalobu zamietla.

III. Súd priznáva žalobcovi náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100 %.

2. Rozhodol tak o žalobe, ktorou sa žalobca domáhal, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 7.848,11 eur titulom náhrady škody za neoprávnený odber plynu, úroku z omeškania 9,00 % ročne zo sumy 7.848,11 eur od 10.09.2020 do zaplatenia, paušálnej náhrady nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 40 eur a náhrady trov konania.

3. Žalobou uplatnený nárok odôvodňoval neoprávneným odberom plynu podľa § 82 ods. 1 písm. d) zákona č. 251/2012 Z. z. o energetike na odbernom mieste žalovaného na adrese E. XX, C. D., ktoré je žalovaným využívané ako penzión. Po nadobudnutí podozrenia na neoprávnený odber, bolo dňa 09.06.2020 demontované meradlo a znalec Ing. Miroslav Ondrejka znaleckým posudkom č. 79/2020 potvrdil porušenie zabezpečenia proti neoprávnenej manipulácii (plomby). Žalobca žalovanému škodu spôsobenú neoprávneným odberom za obdobie 15.06.2019 do 08.06.2020 v objeme 56 851 m³ vyfakturoval faktúrou č. 90000370091 splatnou dňa 09.09.2020. Výška škody bola žalovaným stanovená podľa vyhlášky Ministerstva hospodárstva SR č. 449/2012 Z. z.

4. Žalovaný v odpore proti platobnému rozkazu navrhol žalobu zamietnuť. Vec má byť podľa neho prejednaná ako spotrebiteľský spor. V žalobe žalobca označil žalovaného ako podnikateľa, avšak výzvu mu zasielal ako fyzickej osobe nepodnikateľovi. Žalobcovi žiadnu škodu nespôsobil a žalobca jej vznik nepreukázal. Namietol nezávislosť znalca, nakoľko znalecký posudok bol vyhotovený na objednávku žalobcu. Nedostatok posudku vidí aj v tom, že neobsahuje čísla skúmaných značiek a žalobca nemôže

tvrdiť, že znalec skúmal práve tie značky, ktoré sa na plynomeri mali nachádzať. Poukázal na rozpor medzi zápisom z demontáže a znaleckým posudkom, keďže zamestnanci žalobcu pri demontáži plynomera dňa 08.06.2020 uviedli, že montážne značky (ktoré i číselne označili) na plynomeri sú nepoškodené. Znalec s odstupom 2 mesiacov uviedol, že boli poškodené. Nie je zrejmé, kde sa plynomer 2 mesiace nachádzal a kto s ním manipuloval. Podľa jeho názoru je preukázané, že značky boli poškodené po demontáži plynomera. Ak znalec v posudku konštatoval, že značka z plynomera sa nezhoduje z predloženou značkou, nie je zrejmé, aký konkrétny vzor mu bol žalobcom predložený. Posudok považoval za nedôveryhodný aj z dôvodu, že neobsahuje dátum, kedy si žalobca objednal jeho vyhotovenie. V roku 2020 z dôvodu pandémie bol penzión väčšinou zavretý a býval v ňom len žalovaný. Na vykurovanie využíval aj alternatívne vykurovanie, a preto mal nízku spotrebu plynu. Na výzvu žalobcu na úhradu reagoval, avšak žalobca toto podanie súdu nepredložil, čím neuviedol všetky podstatné skutočnosti. Plynomer sa nachádzal od roku 2008 na verejne prístupnom mieste. Výpočet výšky škody považuje za nezrozumiteľný. Namietal voči podaniu žalobcu zo dňa 20.08.2020, v ktorom žalobca uviedol, že nežiada škodu 7.848,11 eur, ale postačí mu suma 6.278,49 eur. Ak by mu skutočne vznikla škoda, nemohol by podľa žalovaného žiadať menej. Navrhol vypočítať osoby, ktoré plynomer v roku 2008 montovali.

5. Žalobca v rámci prostriedkov procesného útoku uviedol, že zodpovednosť žalovaného je objektívna. Žalovaný je fyzická osoba prevádzkujúca živnosť, v predmetnej nehnuteľnosti prevádzkuje ubytovacie služby a zemný plyn odoberal v súvislosti s výkonom podnikateľskej činnosti. V montážnom liste plynomeru, aj vo vyúčtovaní škody bol žalovaný označený ako A. B. – F. E. G., odberné miesto F. E. G.. Žalobca so žalovaným neuzatváral zmluvu o dodávke plynu, keďže žalobca je distribútorom plynu. Vzťah medzi stranami nie je spotrebiteľský. K námietkam týkajúcim sa znaleckého posudku uviedol, že žalovaný si zamieňa prevádzkové montážne značky (žlté plastové plomby osadené na vstupe a výstupe meradla) s overovacími zabezpečovacími značkami číselníka (olovená plomba osadená na číselníku meradla). Znaleckému skúmaniu nepodliehali prevádzkové montážne plomby, ale zabezpečovacia overovacia značka na číselníku meradla, ktorá nedisponuje žiadnym číselným označením, ale je označená prvkom M40-08. Znalec pri znaleckom dokazovaní porovnával spornú plombu s kontrolnými odtlačkami, ktoré nesú toto označenie. Tvrdenie žalovaného o verejnej prístupnosti meradla nezavahuje žalovaného objektívnej zodpovednosti za neoprávnený odber podľa § 82 ods. 1 písm. d) zákona o energetike. Poukázal v tejto súvislosti na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Obdo/49/2019 a rozsudok Krajského súdu v Trnave sp. zn. 21Cob/7/2019. V súvislosti s listom zo dňa 20.08.2020 uviedol, že ide o bežný postup, pričom žalobca ponúkol žalovanému zľavu 20 % ako možnosť vyhnúť sa ďalšiemu navyšovaniu nákladov na vymáhanie pohľadávky a čo najrýchlejšie ukončiť spor. Uvedené neznamena, že žalobca nemá nárok na uplatnenú výšku škody. K výpočtu škody podľa vyhlášky MH SR č. 449/2012 Z. z. uviedol, že škoda vzniká žalobcovi automaticky odberom zemného plynu meradlom s porušeným zabezpečením. Poukázal na aktuálne rozhodnutia súdov: uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Obdo/32/2018, rozsudku Krajského súdu v Trnave sp. zn. 31Cob/36/2018, uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Obdo/49/2019 a najnovšie rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Cdo/106/2020 zo dňa 29.06.2021, ktoré podľa neho potvrdzujú správnosť postupu žalobcu. Vypočutie osôb, ktoré plynomer montovali, je neopodstatnené a nelogické. Žalovaný ani neuviedol, akú skutočnosť majú ozrejmiť. Je nepravdepodobné, aby si pamätali detaily spred 14 rokov. K žalovaným predloženému nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 114/2020 uviedol, že tento predstavuje neodôvodnený odklon od judikatúry Najvyššieho súdu SR. Poukázal v tejto súvislosti na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Obdo/71/2021.

6. Žalovaný v rámci prostriedkov procesnej obrany uviedol, že znalec nezistoval, či meradlo meralo spotrebu správne. Škoda plní kompenzačnú a nie sankčnú funkciu a žalobca si nemôže uplatňovať fiktívnu škodu. Do roku 2020 žalobcovi žiadne poškodenie meradla hlásené nebolo. Poukázal na závery vyjadrené v náleze Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 114/2020.

7. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, že súd prvej inštancie vykonal dokazovanie v nasledujúcom rozsahu: výsluch právnych zástupcov strán sporu, výsluch znalca H. I. J., výsluch svedka D. D., nasledujúcimi listinnými dôkazmi: predžalobná výzva s podacím lístkom, zápis zo dňa 08.06.2020, montážny list meradla, výpis zo živnostenského registra žalovaného, vyúčtovanie znaleckých posudkov, vyúčtovanie škody zo dňa 20.08.2020, výzva na zaplatenie – odpoveď, výpočet škody spôsobenej neoprávneným odberom zemného plynu, fotodokumentácia objektu, znalecký posudok č. 79/2020,

cenník externých služieb SPP distribúcia, vyjadrenie spoločnosti Innogy Slovensko zo dňa 20.09.2021, faktúry č. 2921064436, 2922012359, 4295018900, 4220031202, 42240547115, oznámenie o vystavení opravnej faktúry z 28.06.2020, dobropis č. 201303352, vyúčtovanie plynu za obdobie od 01.07.2019 do 31.12.2019, rozsudok KS v Trnave 21Cob/7/2016, uznesenie NS SR sp. zn. 4Cdo/106/2020, uznesenie NS SR sp. zn. 3Obdo/49/2019, rozsudok KS v Trnave sp. zn. 31Cob/36/2018, nález ÚS SR sp. zn. III. ÚS 114/2020, uznesenie NS SR sp. zn. 2Obdo/71/2021, uznesenie KS v Prešove sp. zn. 1CoCsp/17/2022, rozsudok KS v Prešove sp. zn. 7Co/38/2022.

7.1. Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa § 82 písm. d) zákona č. 251/2012 o energetike, § 1 ods. 1 Vyhlášky Ministerstva hospodárstva Slovenskej republiky č. 449/2012 Z. z., ktorou sa ustanovuje spôsob výpočtu škody spôsobenej neoprávneným odberom plynu, § 420 ods. 1 až 3, § 517 ods. 1 a 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka.

7.2. Súd posúdil žalobu ako čiastočne dôvodnú. Stotožnil sa s názorom žalobcu, že v období od 15.06.2019 do 08.06.2020 mohlo dôjsť k odberu zemného plynu, kde bol zistený stav na meradle 56 851 m³. Žalovaný nezaplatil v uvedenom období za odber plynu inej tretej osobe. Meradlo podľa znaleckého posudku č. 79/2020 vypracovaného znalcom Ing. Miroslavom Ondrejkom malo porušené zabezpečenie a žalobca bol oprávnený vyúčtovať si v zmysle vyhlášky č. 449/2012 Z. z. uplatnenú sumu. Skutočnosti uvádzané žalovaným (že žalobca nepreukázal škodu, že ide o fiktívnu škodu vzhľadom na priemernú spotrebu za predchádzajúce obdobia na odbernom mieste, že mal v uvedenom období uzavretú zmluvu so spoločnosťou Innogy Slovensko, s.r.o., že by žalobca nedodal do distribučnej siete také množstvo plynu a že meradlo nebolo poškodené) vyhodnotil súd prvej inštancie ako irelevantné, keďže ide o zodpovednosť objektívnu. Súd mal za to, že medzi stranami sporu ide o občianskoprávny vzťah. Preto žalobcovi nevznikol nárok na náklady spojené s uplatnením pohľadávky vo výške 40 eur a úroky z omeškania v zmysle § 369c a § 369 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka. Je irelevantné, že žalobca zasielal žalovanému vyúčtovanie škody a vyhotovil zápis o kontrole fyzickej osobe a nie ako podnikateľovi. V priebehu konania bola ukončená podnikateľská činnosť žalovaného a teda v konaní vystupuje ako nepodnikateľ. Žalovaný podľa súdu nepreukázal, že by škoda bola žalobcom vypočítaná nesprávne. Preto súd žalobe v časti istiny vyhovel. Nakoľko žalovaný neuhradil žalobný nárok včas v lehote splatnosti 09.09.2020, dostal sa do omeškania a tým vzniklo žalobcovi právo na zaplatenie úrokov z omeškania vo výške 5 %. V prevyšujúcej výške súd žalobu ohľadne úrokov z omeškania a nákladov spojených s uplatnením pohľadávky zamietol.

7.3. O náhrade trov konania rozhodol súd prvej inštancie s poukazom na § 255 ods. 1 a 2 a § 262 ods. 1 zákona č. 160/215 Z. z. Civilného sporového poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“) tak, že úspešnému žalobcovi priznal voči žalovanému náhradu trov konania v plnom rozsahu.

8. Proti výrokom I. a III. rozsudku podal žalovaný včas odvolanie, z odvolacích dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. a), d), f), g) a h) CSP. Navrhol napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

8.1. Rozhodnutie okresného súdu a závery v ňom uvedené sú podľa jeho názoru v rozpore s vykonaným dokazovaním a skutkovým stavom. Právne posúdenie veci uvedené v bode 22. rozsudku je v priamom rozpore s dôkazmi. Nie je zrejmé, ako súd dospel k záveru, že na meradle bol zistený stav 56 851 m³. Uvedené tvrdenie je nepravdivé, pretože pri odobratí merača dňa 08.06.2020 bol stav na merači 35 775 m³ a nie 56 851 m³. Žiadny dôkaz o tom, že na meradle bol stav 56 851 m³ neexistuje. Súd si zrejme pomýlil stav merača so stavom, ktorý vypočítal žalobca ako škodu a ktorú uviedol vo výpočte škody zo dňa 20.08.2020. Súd pochybil aj v bode 7. odôvodnenia rozsudku, keďže spotreba od 01.07.2019 do 31.12.2019 nebola 32 640 m³ ale 2045 m³. Súd opomenul uviesť, že 32640 m³ je konečný stav merača, ale počiatočný bol 30595 m³, teda došlo k spotrebe 2045 m³ a nie 32 640 m³. Spotreba od 01.07.2020 do 07.06.2020 nebola 30 595 m³ ale 355 m³. Žalovaný predložil listinné dôkazy o stave spotreby, kde je potrebné sledovať počiatočný stav merača a konečný stav merača za sledované obdobie a nie iba konečný stav merača a ten považovať za spotrebu žalovaného, ako to urobil v tejto veci súd. Súd pri odôvodnení rozsudku započítaval žalovanému ročnú spotrebu cca 30 000 m³, pričom v skutočnosti to bolo okolo 2000 m³, čo potvrdzujú jednak predložené listiny v kolónke spotreba a jednak výsluch svedka I. D., zamestnanca žalobcu na strane 4 zápisnice z pojednávania zo dňa 08.12.2022, kde svedok uviedol spotrebu za rok 2013 - 2098,67 m³, rok 2014 - 2358,77 m³, rok 2015 - 2984,14 m³, rok 2016 - 1779,41 m³, rok 2017 - 1691,14 m³, rok 2018 - 1764,38 m³, rok 2019 - 5775,79 m³.

8.2. Zároveň je nepravdivý aj záver súdu uvedený v bode 22. rozsudku, že „zistený stav na meradle 56 851 m3, čo bolo potvrdené aj výpoveďou svedkov“. Nie je zrejmé, ktorý svedok mal uvedené uviesť, nakoľko žiadny svedok v konaní neuviedol, že stav merača bol 56 851 m3. Práve naopak svedok D. uviedol ako konečný stav merača stav 30 595 m3. Nie je tiež zrejmé, na základe čoho súd dospel v bode 22. rozsudku ku konštatovaniu záveru „mohlo dôjsť“, keďže ide o všeobecné hodnotenie bez akéhokoľvek dôkazu o tom, že zo strany žalovaného došlo k inému ako deklarovanému odberu.

8.3. Žalovaný v konaní opakovanie uvádzal, že žalobca nepreukázal a v konaní ani netvrdil, že meradlo na merači meralo odber nesprávne, žalobca sa obmedzil iba na znalecký posudok, ktorý však nezisťoval to či merač meria správne alebo nemeria správne, pričom v zmysle nálezu ÚS je práve žalobca povinný dokázať v konaní, že merač nemeria spotrebu správne. Ak za obdobie od roku 2008 (rok montáže merača) do roku 2020 (rok demontáže merača) namerál merač spotrebu 35 775 m3 (končený stav), nemohlo dôjsť za obdobie od 15.06.2019 do 08.06.2020 k spotrebe uvedenej súdom a to 56 851 m3, ak priemerná ročná spotreba žalovaného bolo cca 2200 m3.

8.4. Žalovanému nie je zrejmé, že ak súd zhodnotil, že ide o občianskoprávny spor, prečo neaplikoval na vec právne závery Ústavného súdu uvedeného v Náleze III. ÚS 114/2020 zo dňa 09.03.2021, ktoré sú aplikovateľné na túto vec, nakoľko vo veci ide o vzťah dodávateľ – spotrebiteľ a ide o právne závery najvyššej právnej inštancie. Namieta, že súd sa vôbec nezaoberal a neodpovedal na námietky žalovaného k právnym otázkam týkajúcich sa objektívnej zodpovednosti, vzniku škody, skutočnej škody a rozhodol v rozpore právnymi závermi Ústavného súdu SR uvedeného v jeho Náleze III. ÚS 114/2020 (pričom odvolateľ poukázal na body 58. a nasl. cit. nálezu). Súd založil svoje rozhodnutia výlučne na existencii objektívnej zodpovednosti a to i bez jej preukázania zo strany žalobcu. Súd nemohol bez zistenia či merač meria alebo nemeria správne ustáliť, že došlo ku škode a zároveň určiť výšku škody. Znalec vo svojom výsluchu uviedol, že on nezisťoval to či merač meria alebo nemeria správne. Žalobca svoje dokazovanie obmedzil iba na predložený znalecký posudok, ktorý takisto nedáva odpoveď na uvedenú právnu otázku vzniku škody. Žalobca takisto v konaní ani netvrdil a ani nepreukázal, že do distribučnej siete vniesol objem 56 851 m3 plynu za žalovaného.

8.5. Žalovaný ďalej namieta aj otázku výpočtu skutočnej škody. Žalobca si v predmetnej veci uplatnil škodu prepočtom podľa vyhlášky a nie skutočnú škodu. Pričom v zmysle zákona o energetike sa v prvom rade nahrádza skutočná škoda, škoda určená prepočtom sa použije iba v prípade nemožnosti vyčíslť skutočnú škodu. Súd sa v predmetnej veci vôbec nezaoberal riešením skutočnej škody, ktorá bola zrejmá z predložených listinných dôkazov o priemernej ročnej spotrebe a bez akéhokoľvek zdôvodnenia priznal žalobcovi fiktívnu škodu vypočítanú prepočtom a vôbec za nezaoberal priemernou spotrebou žalovaného za rok (okolo 2000 m3). Ak by sa nahrádzala fiktívna škoda vypočítaná podľa vzorca bez ohľadu na skutkové okolnosti, došlo by k vychýleniu zo spravodlivej rovnováhy medzi legitímnym záujmom žalobcu na náhrade skutočnej škody a ochrane distribučnej siete a zásahom do majetkových práv neoprávneného odberateľa, ktorý by sa tak stal už zásahom neprimeraným. Občianskoprávny inštitút náhrady škody plní funkciu kompenzačnú a preventívnu a výška škody nemôže byť akousi nadkompenzáciou poškodeného, či dokonca sankciou neoprávneného odberateľa za neoprávnený odber (podobne nález Ústavného súdu Českej republiky č. k. I. ÚS 668/15 z 11. augusta 2015 a č. k. Pl. ÚS 29/13 z 1. apríla 2014). V rámci občianskoprávnej zodpovednosti je nutné hradiť skutočnú škodu, teda ujmu na majetku poškodeného, a túto preto treba zisťovať. Takisto súd vôbec nezohľadnil skutočnosť v zmysle § 415 a 417 OZ, že merač je osadený na verejne prístupnom mieste a že zamestnanec žalobcu musí vizuálne skontrolovať plynomer i plombu a ak zistí nezrovnalosť musí to i nahlásiť.

9. Žalobca navrhol rozsudok ako vecne správny potvrdiť. Argumentuje, že chyba v písaní v rozsudku (ohľadom stavu 56 851 m3, ktorý žalobca vypočítal ako škodu vo výške spotreby, ktorý si súd zrejme pomýlil so stavom merača) nemá žiadny vplyv na právne posúdenie veci a správnosť, zákonnosť a riadne odôvodnenie rozsudku. Súd správne vyhovel žalobe na základe objektívnej zodpovednosti žalovaného ako odberateľa meradlom s porušeným zabezpečením proti neoprávnenej manipulácii. To, že v rozhodnom období žalovaný plyn odoberal, je nesporné. Stav na meradle z daného obdobia nebolo možné použiť. Preto aj dodávateľ plynu stornoval vystavené faktúry a vyplatené preddavky žalovanému vrátil, čo v konaní nebolo sporné. Znaleckým posudkom žalobca v konaní preukázal, že plomba osadená na číselníku meradla, bol porušená. Uvedené znalec potvrdil aj vo výpovedi. Žalobca v konaní nie je

povinný preukazovať funkčnosť alebo nefunkčnosť meradla, resp. či meradlo zaznamenávalo odber plynu. V prípade, že je plomba poškodená, umožňuje to žalovanému alebo tretej osobe kedykoľvek upraviť spotrebu na číselníku bez toho, aby na meradle ostali stopy po manipulácii alebo aby došlo k jeho nefunkčnosti. Opätovne poukázal v tejto otázke na závery vyjadrené v uznesení Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Cdo 106/2020.

9.1. V ďalšom dôvodí, že vzťah medzi stranami sporu nebol spotrebiteľský. Žalovaný v rozhodnom období odoberal plyn na podnikateľské účely a v odbernom mieste mal zriadenú prevádzku, čo vyplýva aj zo živnostenského listu. Až v priebehu konania stratil živnostenské oprávnenie. V zmysle uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 7Cdo/283/2020 sa nejedná o spotrebiteľský spor. Poukázal tiež na rozhodnutia Krajského súdu v Prešove sp. zn. 1CoCsp/17/2022 a sp. zn. 7Cob/38/2022, v zmysle ktorých je nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 114/2020 odklonom od ustálenej judikatúry, poukazujúc na existujúce ustálenú judikatúru (v otázke objektívneho princípu zodpovednosti majiteľa odberného miesta vo vzťahu k existencii zabezpečovacích prvkov meradla). Citovaný nález je navyše podľa žalobcu prekonaný aj rozhodnutiami Ústavného súdu Slovenskej republiky (II. ÚS 319/2021, II. ÚS 207/2021). Rovnako poukázal na nálezy Ústavného súdu Slovenskej republiky a rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (II. ÚS 207/2021, II. ÚS 319/2021, I. ÚS 457/2021, 4Cdo 106/2020), z ktorých vyplýva, že pri neoprávnenom odbere plynu nie je možné brať do úvahy predchádzajúce alebo nasledujúce spotreby, ako ani údaj na číselníku meradla.

10. Žalovaný zotrval na argumentácii uvedenej v odvolaní.

11. Žalobca v odvolacej duplike zotrval na svojich predchádzajúcich tvrdeniach.

12. Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací (§ 34 CSP) prejednal odvolanie žalovaného ako podané včas, oprávnenou osobou, proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 CSP a § 380 CSP a dospel k záveru, že je dôvodné.

12.1. V prvom rade sa odvolací súd zaoberal skutočnosťou, či dôvody uvádzané odvolateľom sú prípustnými dôvodmi pre podanie odvolania v zmysle § 365 ods. 1 CSP. Odvolateľ ako odvolací dôvod uvádza dôvod uvedený v § 365 ods. 1 písm. b), t. j. že mu súd nesprávnym procesným postupom znemožnil, aby uskutočňoval mu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces; písm. f), t. j. že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam; písm. h), t. j. že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci; písm. d), t. j. že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci; písm. e), t. j. zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené a písm. a), t. j. že neboli splnené procesné podmienky.

13. Existencia odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. a) CSP je daná, ak konanie a rozhodnutie súdom prvej inštancie trpí niektorou z väd súvisiacich s procesnými podmienkami, ktoré sú najmä: žaloba, právomoc a príslušnosť súdu, procesná subjektivita a procesná spôsobilosť, procesná podmienka riadneho zastúpenia, prekážka začatého konania a prekážka rozsúdenej veci. Niektoré nedostatky procesnej spôsobilosti sú pritom odstrániteľné, niektoré naopak nie.

14. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. d) CSP je daný vtedy, ak má konanie inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Tento odvolací dôvod dopadá na akékoľvek pochybenia v procesnom postupe súdu, ktoré nie sú subsumovateľné pod ostatné odvolacie dôvody, avšak len za predpokladu, že mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

15. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. f) CSP je v súdnej praxi vykladaný tak, že musí ísť o také skutkové zistenia, na základe ktorých súd prvej inštancie vec posúdil po právnej stránke, a ktoré nemali v podstatnej časti oporu vo vykonanom dokazovaní. Skutkové zistenia nezodpovedajú vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s § 191 CSP, a to vzhľadom na to, že súd vzal do úvahy len skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov účastníkov nevyplývali ani inak nevyšli počas konania najavo, alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo vyšli počas konania najavo. Nesprávne sú aj také skutkové

zistenia, ktoré súd prvej inštancie založil na chybnom hodnotení dôkazov. Typovo ide o situáciu, kde logický rozpor v hodnotení dôkazov, prípadne poznatkov, ktoré vyplynuli z prednesov strán alebo ktoré vyšli inak najavo z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, eventuálne vierohodnosti alebo ak výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z ustanovení CSP o vykonávaní dokazovania.

16. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. g) CSP spočíva v tom, že zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, pričom musí ísť o prípustné novoty v zmysle § 366 CSP, v zmysle ktorého prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak sa týkajú procesných podmienok, sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, alebo ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie. Tento odvolací dôvod teda nie je vnímaný ako reálna vada rozhodnutia v zmysle chybného procesného postupu súdu. Odvolateľ pri uplatnení tohto odvolacieho dôvodu musí argumentovať v odvolaní odvolacím dôvodom podľa písm. e) a/alebo f). Ide o stav, keď je možné doteraz zistený skutkový stav aktivitou strany sporu viac priblížiť „pravde“. Prípustnosť tohto odvolacieho dôvodu je potrebné vnímať v spojitosti s ust. § 366 písm. d), z ktorého vyplýva, že novoty môže odvolateľ použiť v tomto prípade len vtedy, ak ich v konaní pred súdom prvej inštancie nemohol použiť bez vlastnej viny. Použitie tohoto odvolacieho dôvodu teda umožňuje dotvoriť skutkový základ rozhodnutia, avšak za súčasného uplatnenia koncentračného princípu.

17. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP, je daný vtedy, ak súd vec nesprávne právne posúdil. Právnym posúdením je činnosť súdu prvej inštancie, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, teda vyvodzuje zo skutkového zistenia, aké práva a povinnosti majú strany sporu podľa príslušného právneho predpisu. Nesprávnym právnym posúdením veci je jeho omyl pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie). O mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť, alebo aplikoval správny právny predpis, ale nesprávne ho vyložil, prípadne ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval (z podriadenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil nesprávne právne závery o právach a povinnostiach strán sporu). Použitie správneho ustanovenia ale neznamená iba opísanie jeho dikcie, ale jeho správne priradenie k zistenému skutkovému stavu alebo - povedané inak - posúdením veci po právnej stránke treba rozumieť výklad o tom, z ktorých ustanovení zákona súd vychádzal.

18. V odvolacom konaní odvolací súd posúdil relevantnosť žalovaným tvrdených odvolacích dôvodov v kontexte s nesplnením procesných podmienok konania, s namietanými nesprávnymi skutkovými zisteniami, nesprávnym právnym posúdením, preskúmal, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, vychádzajúc z ustáleného právneho názoru, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument uvedený v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní.

19. Odvolateľ v samotnom odvolaní existenciu odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. a) CSP (nesplnenie procesných podmienok) bližšie nešpecifikoval a nemožno ho vyvodiť ani z obsahu odvolania. Zároveň však platí, že existenciu odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. a) CSP sú sudy podľa § 161 CSP povinné skúmať v každom štádiu súdneho konania a v prípade, že by neboli procesné podmienky splnené a ich nenaplnenie nie je možné odstrániť, tak by to malo mať za následok zastavenie konania. V danom prípade odvolací súd konštatuje, že z obsahu súdneho spisu nezistil, že by v konaní na súde prvej inštancie existovala akákoľvek vada týkajúca sa procesných podmienok.

20. K odvolacím dôvodom podľa § 365 ods. 1 písm. d) a g) CSP odvolací súd uvádza, že z obsahu odvolania nie je možné vyvodiť, v čom videl odvolateľ ich naplnenie. Názor odvolateľa o nesprávne zistenom skutkovom stave nemajúcom oporu vo vykonanom dokazovaní, nesprávnom právnom posúdení a nesprávnom (nedostatočnom) odôvodnení, bez ďalšieho nepredstavuje uplatnenie odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. g) CSP. Z citovaného ustanovenia CSP vyplýva, že odvolateľ musí uplatniť ďalšie prostriedky procesného útoku alebo obrany, v konaní na súde prvej inštancie neuplatnené. V danom prípade však odvolateľ žiadne takéto prostriedky neuplatnil. Rovnako odvolateľ nijako neuviedol, aká iná vada mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

Odvolačný súd preto nepovažoval tieto odvolacie dôvody za uplatnené a odvolanie v rozsahu ich naplnenia nepreskúmaval.

21. Odvolačný súd konštatuje, že požiadavky na riadne odôvodnenie rozsudku sú definované v § 220 ods. 2 CSP, v zmysle ktorého obsahom rozsudku (okrem iného) musí byť jasné a výstižné vysvetlenie, ako súd posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán a ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie. Primárne je v tejto súvislosti pre možnosť preskúmania rozsudku odvolacím súdom podstatné, aby odvolaním napadnutý rozsudok uvedené obsahové náležitosti obsahoval. Dôvodom je najmä skutočnosť, že súd rozhoduje na základe zisteného skutkového stavu (§ 215 ods. 1 CSP). Odvolačný súd dodáva, že v zmysle § 383 CSP odvolačný súd je viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (okrem prípadov, ak dokazovanie zopakuje alebo doplní). Zároveň aj zo samotného odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. f) CSP vyplýva, že ním je prípad, ak súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. Aby bolo možné uvedené konštatovať a preskúmať, musí byť z rozsudku zrejmé, aký skutkový stav súd v konaní zistil. Súd teda je povinný z tvrdení strán sporu v rámci celého konania (aj v nadväznosti na ostatné vykonané dôkazy) logicky vyvodiť najmä, ktoré tvrdenia sú zhodné (§ 186 ods. 2 CSP) a ktoré sa považujú za nesporné v dôsledku ich kvalifikovaného nepopretia protistranou (§ 151 ods. 1 CSP). Následne súd musí ustáliť, ktoré zo sporných skutkových tvrdení považuje za rozhodné pre konečné rozhodnutie, teda pre následnú aplikáciu ustanovení hmotného práva (pre právne posúdenie). Takto možno dospieť k všeobecnému záveru, že výsledkom vyhodnotenia skutkovej a dôkaznej situácie je zistený skutkový stav. Nie je postačujúce, ak súd v odôvodnení rozsudku len opíše skutkový stav ako celok (najmä súhrnným opisom všetkých tvrdení strán sporu, resp. svedkov) bez toho, aby ozrejmil, ktoré zo skutkových zistení považuje za tie, ktoré majú vplyv na výsledok sporu. Rovnako je nepostačujúce, ak súd síce vymenuje vykonané dôkazy a ich obsah, ale neuvedie, čo konkrétne z nich zistil (aký skutkový stav).

22. Odvolačný súd primárne konštatuje, že prvá veta v bode 22. odôvodnenia napadnutého rozsudku je nesprávna, keďže stav 56 851 m³, z ktorého žalobca vychádzal pri výpočte výšky škody, nebol stavom na dotknutom meradle umiestnenom na odbernom mieste žalovaného. V tomto zmysle je potrebné prisvedčiť odvolateľovi, že takáto formulácia je nesprávna. Správne malo byť v prvej vete citovaného bodu odôvodnenia uvedené, „kde bol zistený stav 56 851 m³“ (namiesto kde bol zistený stav na meradle 56 851 m³). V zhode s názorom odvolateľa dospel odvolačný súd tiež k záveru, že záver súdu prvej inštancie vyjadrený v časti prvej vety bodu 22. odôvodnenia („čo bolo potvrdené aj výpoveďou svedkov“) je zmätočná, keďže z obsahu spisu podľa odvolacieho súdu nevyplýva, že by svedkovia v konaní potvrdzovali správnosť údajov 56 851 m³. Je možné, že mal súd prvej inštancie pri danej formulácii na myslí to, že aj výpoveď znalca a svedka potvrdzovali dôvodnosť žalobného nároku (porušenie zabezpečenia proti neoprávnenej manipulácii na meradle, odber plynu na odbernom mieste). Uvedené však súd prvej inštancie v odôvodnení rozsudku zrozumiteľne a výstižne nevyjadril.

23. V prejednávanom spore súd prvej inštancie v bodoch 1. až 9. odôvodnenia zhrnul tvrdenia strán sporu a dôkazy na podporu týchto tvrdení. V bode 10. odôvodnenia súd síce uviedol, že bod sa nazýva „Posúdenie podstatných skutkových tvrdení a argumentov strán“, avšak obsahovo v danom bode v prvej vete len zhrnul, čo si žalobca žalobou uplatnil a v druhej vete uviedol námietku žalovaného. V citovanom bode odôvodnenia sa teda súd nezaoberal posúdením podstatných skutkových tvrdení strán. V bode 11. odôvodnenia rozsudku súd uviedol, ktoré dôkazy vykonal, avšak hodnotenie dôkazov z uvedeného bodu nevyplýva, aj keď súd prvej inštancie daný bod označil ako „Dôkazy a ich vyhodnotenie“. V bodoch 12. a 13. odôvodnenia súd prvej inštancie opísal obsah svedeckých výpovedí (aj keď prvý z menovaných bol vypočúvaný ako znalec) a v bode 14. odôvodnenia len všeobecne uviedol, že „vychádzal pri hodnotení v ich vzájomnej súvislosti z listinných dôkazov, ktoré boli navrhnuté, predložené a ďalšie dôkazy strany nenavrholi a súd považoval nárok žalobcu za čiastočne dôvodný“. Následne v bodoch 15. až 21. odôvodnenia uviedol právne normy, ktoré na vec aplikoval a v bode 22. odôvodnenia právne posúdenie veci. Z uvedeného vyplýva, že súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozsudku neustálil ním zistený skutkový stav, t. j. skutkový stav, ktorý vykonaním dôkazov zistil. Nad rámec uvedeného je tiež potrebné konštatovať, že v rámci právneho posúdenia súd prvej inštancie neuviedol všetky relevantné ustanovenia zákona č. 251/2012 Z. z., ktoré na vec aplikoval (zodpovednosť za škodu za neoprávnený odber zakotvuje § 82 ods. 2 citovaného zákona). Odstránenie uvedeného nedostatku pritom nie je úlohou odvolacieho súdu (účelom odvolacieho konania je preskúmanie rozhodnutia súdu prvej inštancie z hľadiska uplatnených odvolacích dôvodov) a z uvedeného dôvodu, ako aj z dôvodu

zachovania práva strany sporu na prejednanie a rozhodnutie veci v dvojinštančnom konaní, odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok v odvolaní napadnutých výrokoch I. a III. a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

24. V odvolacom konaní v súčasnosti nie je možné dospieť k záveru o správnosti/nesprávnosti skutkových zistení súdu prvej inštancie (keďže v rozsudku nie je uvedený ustálený skutkový stav, čo zároveň bráni posúdeniu správnosti právneho posúdenia súdom prvej inštancie), odvolací súd sa môže všeobecne vyjadriť k otázke nároku na náhradu škody za neoprávnený odber podľa § 81 ods. 1 písm. d) zákona o energetike.

25. Zákon č. 251/2012 Z. z. o energetike a o zmene a doplnení niektorých zákonov (v znení účinnom ku dňu zistenia neoprávneného odberu a vyčíslenia škody) upravoval v § 82 ods. 1 niekoľko skutkových podstát neoprávneného odberu plynu (písm. a) až g) citovaného ustanovenia).

26. Podľa § 82 ods. 2 zákona č. 251/2012 Z. z. o energetike a o zmene a doplnení niektorých zákonov (v znení účinnom v dotknutom období), odberateľ, ktorý neoprávnené odoberal plyn, je povinný uhradiť dodávateľovi plynu, prevádzkovateľovi prepravnej siete a prevádzkovateľovi distribučnej siete, prevádzkovateľovi zásobníka skutočne vzniknutú škodu, ak vznikla. Odberateľ, ktorý neoprávnené odoberal plyn, je povinný uhradiť spolu so škodou aj ušlý zisk dodávateľovi plynu, prevádzkovateľovi prepravnej siete a prevádzkovateľovi distribučnej siete.

27. Podľa § 82 ods. 3 zákona č. 251/2012 Z. z. o energetike a o zmene a doplnení niektorých zákonov (v znení účinnom v dotknutom období), ak nemožno vyčíslieť skutočne vzniknutú škodu na základe objektívnych a spoľahlivých podkladov, použije sa spôsob výpočtu škody spôsobenej neoprávneným odberom plynu ustanovený všeobecne záväzným právnym predpisom vydaným podľa § 95 ods. 1 písm. l).

28. Z uvedeného vyplýva, že samotný zákon predpokladá určité typy neoprávnených odberov plynu, pri ktorých nie je spoľahlivo možné vyčíslieť skutočne vzniknutú škodu. Prípady, kedy bol odber plynu meraný určeným meradlom, na ktorom bolo porušené zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii (skutková podstata podľa § 82 ods. 1 písm. d) zákona) je pritom podľa odvolacieho súdu práve jedným z prípadov, kedy prevádzkovateľ distribučnej siete nepozná presné množstvo odobratého plynu s ohľadom na zásah do číselníka meradla. Skutočnú škodu preto ani nevie vyčíslieť (keďže sa výška škody odvíja primárne od množstva odobratého plynu). Z uvedeného dôvodu zákon o energetike zakotvil v takom prípade povinnosť postupovať podľa všeobecne záväzného právneho predpisu, na vydanie ktorého bolo splnomocnené Ministerstvo hospodárstva Slovenskej republiky a ktorým je vyhláška č. 449/2012 Z. z., ktorou sa ustanovuje spôsob výpočtu škody spôsobenej neoprávneným odberom plynu. V takom prípade nie je na mieste požiadavka, aby prevádzkovateľ distribučnej siete vychádzal z údajov o minulej spotrebe, keďže táto nemá oporu v dotknutom ustanovení zákona o energetike (a citovanej vyhláške). Požiadavka odberateľa na fakturáciu na základe skutočnej spotreby v prípade zisteného neoprávneného odberu z dôvodu porušenia zabezpečenia proti neoprávnenej manipulácii na meradle, nie je opodstatnená.

29. Je potrebné v určitom smere prisvedčiť odvolateľovi, že údaj o spotrebe, resp. o množstve neoprávnené odobratého plynu, ktorý je v prípade neoprávneného odberu podľa § 82 ods. 1 písm. d) zákona o energetike, fakturovaný ako náhrada škody za neoprávnený odber plynu, je svojím spôsobom fiktívny. Iný ani nemôže byť, keďže prevádzkovateľ distribučnej siete nemá k dispozícii základný údaj pre výpočet odplaty za odobraté množstvo plynu, keďže z dôvodu nespoľahlivosti meradla (pre porušenie zabezpečenia proti neoprávnenej manipulácii) nevie, koľko plynu bolo z distribučnej siete z/do odberného miesta odobraté, resp. dodané. Práve z tohto dôvodu ako určitý objektivizovaný nástroj má slúžiť metodika stanovená citovanou vyhláškou, ktorú predpokladal už samotný zákon o energetike v citovanom § 82 ods. 3. Zároveň inou skutkovou podstatou neoprávneného odberu plynu než tomu je v prejednávanom spore, je neoprávnený odber podľa § 82 ods. 1 písm. c) zákona o energetike, v zmysle ktorého neoprávneným odberom je tiež odber bez určeného meradla alebo s určeným meradlom, ktoré v dôsledku neoprávneného zásahu odberateľa nezaznamenáva alebo nesprávne zaznamenáva odber plynu. V uvedenom prípade navyše musí byť preukázaný aj neoprávnený zásah odberateľa.

30. Odvolací súd poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Obdo/32/2018 zo dňa 29.11.2018 (publikované v zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov SR č. 5/2019), z ktorého rovnako vyplýva záver: „Zodpovednosť odberateľa plynu za neoprávnený odber plynu podľa § 82 ods. 1 písm. d/ zákona o energetike je objektívna a je daná vtedy, ak v rozhodnom období odoberal plyn, ktorý bol meraný meradlom s porušeným zabezpečením proti neoprávnenej manipulácii. Ak je v konaní preukázané, že odberateľ v rozhodnom období odoberal plyn meradlom s porušeným zabezpečením proti neoprávnenej manipulácii (t. j. dopustil sa neoprávneného odberu plynu), vznikla mu v súlade s § 82 ods. 2 zákona o energetike povinnosť nahradiť dodávateľovi plynu vzniknutú škodu, vrátane ušlého zisku.“, „za protiprávny úkon ako jeden z predpokladov zodpovednosti za škodu považuje zákon neoprávnený odber plynu, ktorý bol meraný určeným meradlom, na ktorom bolo porušené zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii. V takom prípade je v zmysle § 82 ods. 1 písm. d/ zákona o energetike rozhodujúce samotné porušenie zabezpečenia proti neoprávnenej manipulácii plynu na meradle. Pritom je irelevantné, či bolo meradlo funkčné alebo nefunkčné, prípadne, či zaznamenávalo skutočný alebo nižší odber plynu...“

31. Najvyšší súd Slovenskej republiky v uznesení sp. zn. 4Cdo/106/2020 zo dňa 29.06.2021 rovnako konštatoval, že „pri neoprávnenom odbere plynu meradlom, na ktorom bolo porušené zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii, je daná objektívna zodpovednosť odberateľa plynu. V takom prípade odberateľ plynu zodpovedá už len za to, že odoberal plyn meradlom, na ktorom bolo porušené zabezpečenie proti manipulácii...“ a stotožnil sa aj so záverom vyjadreným dovolacím súdom v už citovanom uznesení sp. zn. 5Obdo/32/2018, v zmysle ktorého „Pri neoprávnenom odbere plynu s meradlom, na ktorom bolo porušené zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii, škoda vzniká samotným odberom plynu. Údaje z takéhoto meradla nie sú objektívnym a spoľahlivým podkladom pre vyčíslenie skutočne vzniknutej škody, preto treba pri jej vyčíslení použiť spôsob ustanovený všeobecne záväzným právnym predpisom...“

32. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v odvolaní napadnutých výrokoch zrušil, keďže neboli splnené podmienky na ich potvrdenie, ale ani na zmenu, podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP (súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom) a vec vrátil súdu prvej inštancie podľa § 391 CSP na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, pretože by nebolo účelné doplniť dokazovanie odvolacím súdom.

33. Po vrátení veci bude tak úlohou súdu prvej inštancie vykonať dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností navrhnuté stranami sporu, ustáliť skutkový základ zistený z vykonaných dôkazov, tento podriaďiť pod príslušné normy hmotného práva a následne z nich vyvodiť práva a povinnosti strán sporu.

34. Podľa § 391 ods. 2 CSP, je súd prvej inštancie viazaný právnym názorom odvolacieho súdu vysloveným v tomto zrušujúcom uznesení.

35. Podľa § 396 ods. 3 CSP, ak odvolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne o náhrade trov súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci.

36. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 posledná veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie n i e j e príпустné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je príпустné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je príпустné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1, 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).